

gen, men ogsaa for at bringe Nedgang i de militære Budgetter.

Med Hensyn til Landets økonomiske Stilling skal jeg ogsaa slutte med, at jeg har ikke sagt, at Landets økonomiske Stilling er god. Jeg tror ikke, man med Rette kan sige det i Øjeblikket. Jeg tror, man maa sige, at Landets økonomiske Stilling er saaledes, at vor Økonomi selvfølgelig ikke er undergravet, at vi i Danmark kunne komme ud over Vanskelighederne, vi staa i, og komme ud over dem i en nogenlunde begrænset Tid. Men der er paa den anden Side al mulig Grund for Medlemmerne af Rigsdagen og for Medlemmerne af Ministeriet til at holde dette fast og gøre sig det klart, at Landets hele økonomiske Tilstand er meget besværlig, at den stadig voksende Gæld til Udlandet er et Udtryk for de store Vanskeligheder, som gøre, at man maa tage sig meget sammen for at komme ud over dem.

Rasmus Hansen: Da den Bestemmelse indsattes i Menighedsraadsloven, at de Midler, der indkom i Kirkens Fattigbøsser, skulde forvaltes og anvendes til fri kirkelig Fattigpleje, tog jeg Ordet og udtalte mig meget stærkt derimod, idet jeg gjorde gældende, at det var i højeste Grad uheldigt, naar man ude i Sognene skulde have to ved Siden af hinanden virkende Kasser — den Gang havde vi, saa vidt jeg husker, ikke Hjælpekasserne, men Sognefattigkasserne. Det udtalte jeg mig meget stærkt imod, og de Erfaringer, jeg har gjort senere, have givet mig Ret i min Opfattelse. Der er ingen og har aldrig været nogen Begejstring for den Maade, hvorpaa de Midler, der nu komme ind i Fattigbøsserne, uddeles, og jeg synes ikke, at der er noget mere rimeligt og fornuftigt end at lade de Penge forvaltes af Hjælpekasserne. Derfor er jeg særlig glad ved § 1, der siger, at de Midler, der indkomme i Kirken, nu skulle gaa over til Hjælpekasserne. Nu har det ganske vist i Dag forundret mig, og forundret mig meget, at høre saa stærk en Modstand mod § 1, som jeg netop mener er den bedste Paragraf i Lovforslaget; jeg vilde meget beklage, om den skulde falde bort.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) gik saa vidt, at han sagde, at den Paragraf betegnede et klart og utvetydigt Indgreb i Folkekirkens Ret. Nu skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa, hvad der er Folkekirkens Rettigheder og hvad ikke; men jeg vil sige, at er det et Indgreb i Folkekirkens Ret, da er det en

af de Rettigheder, der have overlevet sig selv, det er givet. Altsaa, jeg tillægger § 1 megen Betydning og ser nødtigt, at den gaar ud. Derimod har jeg Betænkelighed ved de andre Paragraffer. Jeg mener ikke, at der er nogen Grund til at have to Fattigforsørgelser i Kommunen, en for Enker og en for andre trængende. Det, det drejer sig om, er jo, at de, der trænge, blive hjulpede; saa er det ligegyldigt, om det er Enker eller andre.

Anders Nielsen: Da den højtærede Indenrigsminister til Trods for, at de Emner, som sortere under ham, bevæge sig udenfor de militære Udgifters Omraade, holder af atter og atter at henvise til Militærudgifternes Stigning, og efter at den højtærede Minister i Dag to Gange har betonet, at det er de Stigninger, der have fundet Sted siden 1905, altsaa Stigningerne i Perioden 1905—09 foruden dem, der følge af de gennemførte militære Love, der have bragt os ud i den ubehagelige finansielle Situation, hvori Staten befinder sig, vilde jeg gerne anmode Ministeren om her paa dette Sted, her, hvor Ordene høres, og her, hvor de fremsættes med nogen Overvejelse bag sig, at udtale sig om og fastslaa klart og bestemt, hvilke de Stigninger ere, der ere foregaaede paa de militære Budgetter siden 1905, og som det radikale Venstre har stemt imod.

Slengerik: Ja, jeg tænkte jo nok, da det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) forlangte Ordet, at saa kunde han ikke holde Fingrene fra Militærudgifterne, men skulde absolut brænde dem. Jeg har netop i Dag efter de forskellige Aars Finanslove og Tillægsbevillingslove opgjort Stigningen i de militære Udgifter, og det virkelige Forhold er dette, at paa den første Finanslov og Tillægsbevillingslov, som blev bevilget efter Venstres Sprængning, for 1905—06, vare Udgifterne 16,900,000 Kr., og paa den sidste Finanslov, for 1909—10 — og jeg har her kun regnet det af Tillægsbevillingsloven med, der ikke har med de nye Militærlove at gøre —, ere Udgifterne 20 Mill. og omtrent 900,000 Kr.; det vil sige, Stigningen er 4 Mill. Kr.

Nu kræver det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen), at man straks med det samme skal have paa rede Haand, hvilke af disse Bevillinger det radikale Venstre ikke har stemt for. (Afbrydelse: Nej, stemt imod). Naa, hvilke vi have stemt imod. Ja, der er en